Stjernen.

P. Ebbeson Redaktør.

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o.s.v. adresseres **Stjernen, Dr. 308 St. Paul, Nebr.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiverne ikke være ansvarlig.

Agentliste.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der ogsaa ere bemyndigede til at modtage Betaling for Bladet:

O. D. Rasmussen, Dannebrog, Nebr.
Fred Olsen, Nysted, „
Johnson & Anderson, Minden, „
A. Anderson, 2213 Cuming St. Omaha, „
A. Grandeck & Co., 6. & Pierce St. „
N. M. Østerlund, Blair, „
Paul Larsen, Fourth St. Bangor, Maine.

Mr. Powderly, Hovedet for „Knights of Labor", er af den Anskuelse, at Immigrationen skulde standses.

„Oil room" eller Oljeværelse er en ny Benævnelse paa de bløde Sale, hvor Lobbyisterne „fir"er deres Ofre. Der gaar enhver Ting som smurt.

De to Stortyve, Jay Gould og Russell Sage, har slugt Cyrus Field. Intet Venskab eller Medfølelse mellem det Slags Folk, naar der er Tale om at gribe Guld.

Brugen af Olje tiltager stadig. Olje bruges snart i Alt og til Alt. Den demokratiske Presse har i den sidste Tid havt travlt med at overgyde Rebelflag-Historien med Olje og endnu er den ikke færdig. Der gives mange Slags Olje; Demokrat-Pressen bruger en forkert Slags, den sidder og pletter.

Den i den senere Tid i Danmark overordentlig hyppige Opkomst af Ildebrande er stikket til at give Folk noget at tænke over. Tre Landsbyer, foruden det sædvanlige Antal Gaarde og Huse, i Løbet af en Ugestid synes at være lovlig meget. Der er noget mystisk over de fleste af disse Ildebrande, og det er sikkert at ikke faa ustrafsede Brandstiftere gaar omkring imellem de gode Folk i Danmark. Det er visselig drøje Tider for Assuranceselskaberne; alene i det sidste Regnskabsaar har „Almindelig Brandforsikring" udbetalt 1½ Mill. Kr. mere, end der er kommet ind.

Staden New York trues for Øjeblikket med en Strike, der, om den bliver iværksat, bliver langt frygteligere i dens Virkning end Sporvejskudskenes Strike var. Det er Is-Mændene, som forsikre, at de straks vil nedlægge deres kjølende Haandtering hvis ikkr de faar Tillæg paa Lønnen. Allerede nu fremmaner de for Indbildningskraften i al Velbehag den Elendighed som vil ramme New Yorks Befolkning naar den skal til at drikke varmt Vand og smøre flydende Smør paa Brødet; man kan ikke andet end tro, at deres Fordringer øjeblikkelig vilde blive imødekommen i denne varme Tid.

De engelske Kvinder har indsamlet $400,000 som Gave til Dronning Victoria i Anledning af hendes Jubilæum. Dette kan i og for sig være smukt nok. Imidlertid trænger Dronningen ikke til Pengene, og det har i den sidste Tid været ofte antydet, at hendes Majestæt godt kunde anvende dette betydelige Fond i et eller andet veldædigt eller oplysende Øjemed til Gunst for sit Kjøn. Victorias Hu staar i en anden Retning. Nu skal Størstedelen af Pengene bruges til at bygge en Mindestøtte for hendes afdøde Gemal, Prinds Albert. Bliver der saa noget tilovers efter Mindestøtten er rejst i Windsor, saa kan det jo bruges til noget, der kan være til Nytte for Kvinden; men „jeg og mine først".

Den gamle 70-aarige Jacob Sharp, Fristeren med Pengesækken i Haanden, underkjøbte 16 af New Yorks Byraadsmedlemmer til at stemme for at give ham Ret til at anlægge en Jernbane gjennem Stadens mest befær dede Gade; dette ynkelige Brag af en Synder, nedbøjet under Sygdom og Vanære, har nu endelig faaet sin fortjente Løn. Paa 13 Minutter fattede en retfærdig Jury dens Kjendelse. Han befandtes at være skyldig. Dog Menneskelighedens Røst kom ogsaa tilorde mellem denne Jurys Medlemmer; de anbefalede i Betragtning af den sønderknuste Synders høje Alder og Svaghed, at han straffes med en mildere Straf. Hvilket afskrækkende Billede paa Uærlighedens Usselhed frembyder ikke denne Mands Liv.

Kongressens Kommission for Undersøgelse af Pacific-Banens Status og Forretningsførelse, om hvis Møder og Afhørelser af ledende Jernbane-Magnater vi fra Tid til anden har meddelt lidt, har været samlet i Omaha, Nebr., siden den 20. Juni. Flere af Kompagniets øverste Embedsmænd har været indstævnede for Kommissionen og afgivet deres kunstigt sammenflettede Vidnesbyrd, der dog undertiden under Formand Pattisons skarpe Adskillelsesevne er kommet frem for Publikum i et Lys, der nærmer sig formeget den usminkede Sandhed til at være ganske efter D'hrr. Jernbane-Magnaters Hoved.

Poppleton, Korporationens Advokat og Skjoldbærer No. 2, har flere Gange under det lange Forhør vist, at det var for ham en pinlig Spænding, men forgjæves vare hans Forsøg paa at „bulldoze" Kommissionen. Forrige Tirsdag havde Kommissionen faaet Tag i Geo. N. Crawford. Han fortalte i al Oprigtighed, at han sidste Vinter havde staaet i U. P.'s Tjeneste som en Lobbyist i Legislaturen. „Hvori bestaar en Lobbyists Pligter?" spurgte Guvernør Pattison. „At paavirke Lovgivere paa alle mulige Maader", svarede Vidnet ufortøvet. „Hvilke Midler brugte De da til at paavirke Lovgiverne?" „Jeg anvendte min Veltalenhed," sagde Mr. Crawford. Saa fortalte han, hvorledes John M. Thurston, U. P.'s øverste Lovkyndige, havde engageret ham, og da Legislaturens Samling var forbi blev han udbetalt $400. Forespurgt om Fripassene, forsikrede han at han aldrig havde nogen Vanskelighed for at erholde saamange Pas som han ønskede. Han havde skaffet en Mængde for Lovgiverne og disses Venner; man havde aldrig afslaaet denne Tjeneste, han havde aldeles ikke noget at klage. Den aabenhjertede Mr. Crawford fortsatte med en Del værdifulde Oplysninger om hvorledes den forholdsvis unge Videnskab: Lobbyismen, føres. Han indrettede et Værelse paa et fint Hotel til et saakaldt „Oil room" (Smøre-Stue). Derpaa inviteredes Legislaturmedlemmerne til en Aftenunderholdning, der bestod i at fortælle dem morsomme Anekdoter, gemytlig Passiar, samt at „sætte op" Vin og Cigarer. Hau betalte selv for en Del af disse Varer, noget deraf blev betalt af andre, havde Værten sagt. Hvem disse „andre" var havde Crawford naturligvis ingen Mening om. Paa Spørgsmaalet om hvem der havde været hans Med-Operatører i Smøretuen svarede Crawford, at den tykke Vandervoort, Gurley, Manchester og Thurston havde været med at smøre. Øverste Smøremester, John M. Thurston, har været for glat til at kunne faa fat paa, han var nok gledet op til et Sted i Minnesota. General Manager Kimball var flere Gange i Forhør angaaende Partiskhed overfor Afskibere og bekjendte at det virkelig forholdt sig saa, men søgte at begrunde det formentlige berettigede heri med forskjellige Udflugter. Hvilket praktisk Gavn Kommissionen vil kunne udrette er ikke endnu at forudse, imidlertid bliver der purret lidt op i de skjulte Synder. Lørdags Aften holdt Kommissionen Forhør i Grand Island, hvor under endel drøje Sandheder fremkom, som vi nærmere skal omtale i næste No.

„Det fremmede Element."
Et Sandhedens Ord paa rette Sted.

I Anledning af den løjerlige Reaktion, der nylig er indtraadt i de „indfødte" Amerikaneres Betragtningsmaade af de fra Europa indvandrede Folk, har den ansete skandinaviske Journalist, Hr. O. M. Peterson i Chicago, skrevet en kraftig Protest, som vi i Oversættelse gjengive nedenfor efter Chicago-Bladet „Labor Enquirer."

Hr. Redaktør!

I den sidste Tid har flere af vore amerikanske Blade slaaet om sig med Ordet „Udlænding" paa en saa fri Maade — sidestillende det med enhver Ting der er modbydelig og slet: Armod, Sindssyge, Forbrydelse, Anarkisme, osv. — at det turde have sin Interesse, ikke saa meget for „Udlændingerne" som for „Amerikanerne" at tøve et Øjeblik og erkyndige sig om Talstyrken af det „fremmede Element", som man i saa høje Toner fordømmer. Det er naturligvis givet, at i et Land, hvor Flertallet regjerer, er enhver Underretning om Talstørrelserne af yderst Vigtighed.

Man har vredet og fordrejet sidste Folkeoptælling (1880) i sit fortvivlede Forsøg for at paavise, at det „indfødte Element" hele Tiden vokser hurtigere end det „fremmede Element", og at det kun udgjør en mindre Brøkdel af Landets samlede Befolkning. Jeg vil nu, fra de samme officielle Optællingslister, uden nogentsomhelst „Opkog" eller Forvridning af Talstørrelserne, men slet og ret ved at afskrive dem som jeg finder dem (paa Sider **xxxxii, xxxix,** 674—678, Statistik over de For. Staters Befolkning, fra Regjeringstrykkeriet i i Washington, 1883,) paavise, at just det Modsatte er Tilfældet.

Ved Ordet Udlænding forstaas gjerne, ej alene en Person født i et fremmed Land, men ogsaa en Person født herovre af fremmedfødte Forældre (een eller begge), og meget hyppig enhver Person som taler et fremmed Sprog, ligemeget om hans Forældre ere fødte her i Landet. Om sidstnævnte Klasse giver Optællingen ingen Underretning, men den indeholder fuldstændig(?) Indberetning angaaende det i fremmede Lande fødte Antal, og dem, som ere fødte af fremmedfødte Forældre her i Landet.

Vort Lands samlede Indvaanerantal var i 1880 49,992,763 (Indianere fraregnet). Heraf udgjorde de Farvedes (Negrene) Antal 6,589,793, altsaa var den hvide Befolknings Størrelse 43,402,970. Det er jo øjensynlig, at naar man foretager en Sammenligning mellem den forholdsvise numeriske Styrke af de „fremmede" og „indfødte" Elementer i vor Befolkning, i det Øjemed at komme paa det Rene med hvilken af disse to der vinder paa det andet, da maa man udelukke den farvede Befolkning. De infødte Amerikanere vil da visselig ikke benytte sig af Negrenes store Frugtbarhed og den farvede Befolknings raske Forøgelse til at bestyrke deres Paastand om hurtig Formering over det „fremmede Element".

Ud af den hvide Befolknings Antal, blev 6,559,679 fødte i fremmede Lande, og 8,363,065 fødtes af fremmedfødte Forældre her i Landet. Dette giver os en samlet „Udlænding"-Befolkning paa 14,922,741 ud af 43,402,970, som ovenfor angivet.

For at komme til Kundskab om, hvor vidt disse Talstørrelser tilkjendegive en Aftagen eller en Tilvækst i det Forhold, som den udenlandske Befolkning udgjør, vil vi sammenligne dem med den forrige Folkeoptælling fra 1870, der navnlig var den første Optælling der talte i en særskilt Klasse de af fremmede Folk her i Landet fødte Børn. Landets samlede Befolkning udgjorde Aaret 1870, 38,469,386, af hvilket Antal 4,880,009 var farvet og 33,589,377 hvid. Af sidste Antal fødtes 10,892,015 af fremmedfødte Forældre her og i andre Lande. Den indfødte Befolknings Tilvækst i Tiaaret 1870 — 1880 har altsaa været mindre end 25 pCt., medens Forøgelsen i det fremmede Indvaanerantal overskrider 37 pCt.

Dersom Landets samlede Indvaanerantal har tiltaget i samme Forhold fra 1880 til 1887, som i 1870 — 1880, saa er det nu noget over 60 Millioner, af hvilket mere end 8 Mill. ere Farvede og ca. 19 Mill. Udlændinger. Men eftersom Indvandringen i de sidste syv Aar har været meget større end Tilfældet var i de ti foregaaende Aar, og eftersom Tilvæksten ved Fødsler har været meget betydeligere i Løbet af det sidste Tidsrum end i Løbet af det første, grundet paa Indvandrernes længere Bosættelse i Landet, vil for nærværende Totalantallet af den fremmede Befolkning ikke kunne falde under 22 Mill. men muligt gaa op til 25 Mill.

Naar den farvede Befolkning lægges til den fremmede Befolkning, udgjør den hvide indfødte Befolkning mindre end Halvparten af Landets samlede Befolkning.

Nuvel, disse Talstørrelser taler en alvorlig Advarsel til vore amerikanske Medborgere om at ophøre med deres skammelige Anvendelse af Ordet Udlænding. Thi dersom det skulle lykkes dem at opvække en Modstandsaand imellem vor Befolknings tvende Elementer, vil det nok vise sig, at „Udlændingerne" vil staa sammen som en Mand, og da Sympatiets Baand forener den fremmede og den farvede Befolkning, er det ganske naturligt at disse to Elementer vilde hjælpes ad at forsvare de Rettigheder, som vor Konstitution og Love allerede hjemler dem, og skulde man nogensinde forsøge, som der nu ofte antydes, ja endog trues med, at træde under Fod eller afkorte disse Rettigheder, saa vilde de fremmede og farvede Elementer i Forening, gjennem deres Stemmesedler (ikke Kugler) vinde en let Sejr over de „Indfødte?"

Dog, for at tale alvorlig, al denne Snak om Udlændinger og Indfødte er Nonsens. Hvorfor ikke bedømme en Mand som Mand, og behandle ham som en Mand, uden Hensyn til hans Fødsel, Herkomst, eller hvad hans Nationalitet end maatte være. Hvilken Forskjel gjør det, om vi, eller vore Forfædre, har været bosiddende i dette Land nogle faa Aar mere eller mindre saa længe som vi ere Amerikanere i Ordets sandeste og bedste Forstand — retskafne, arbejdsomme, nøjsomme, lovlydige Borgere, der ej fordre mere Frihed for vor egen Del end vi villigt tilstaa andre — ønskende og virkende for, hver enkelt paa sin ydmyge Vis, at fremme vort fælleds Lands fælleds Velfærd? Hvis det er sandt, at mange Udlændinger ere ikke, og agte ikke at blive, gode amerikanske Borgere, saa er det ikke mindre sandt, at der er saare mange Indfødte — maaske et meget større Antal — som ikke ere værdige Navnet Amerikaner — Mænd som, enkeltvis, bidrage mere til at fremskynde Republikens Ruin, end gjør alle de Forbrydelser tilsammen som udføres af Udlændinger. Dog jeg afviger fra Sagen.

O. M. Peterson.

Til „Stjernen".

Hr. Redaktør!

Da jeg omkring den 19de f. M. gjorde en Rejse igjennem Nance og Platte Countier og stoppede en lille Tid i en By, som kaldes Genoa, hvór Regjeringen har anlagt en Indianer-Skole, hvilken Nysgjerrigheden og Interessen fristede mig til at besøge den, tænkte jeg mig derved Muligheden af at enkelte af „Stjernen"s Læsere kunde finde Interesse i at høre lidt om samme.

Genoa er en By paa omtrent 8 @ 900 Indbyggere, beliggende i den østlige Del af Nance Co., ca. 30 Mil fra Columbus. For nogle Aar siden byggede Regjeringen en temmelig stor Skolebygning der, med det Maal for Øje, at optage en Del Indianerbørn der for at civilisere og undervise dem i de almindelige Skolekundskaber; men det syntes ikke rigtig at vilde gaa, og det saa ud til som om den Tanke var helt opgivet, da Bygningen blev forladt og stod tom i flere Aar, dog den stod ikke unyttig; thi den har udbredt sine Vinger over mangen en Emigrant, som kom forbi og skulde ud i Vesten for at opsøge Land.

Efterat en Tid var forløben, og Regjeringen synes altid at have Indianernes Vel for Øje med Hensyn til at faa dem civiliseret, om muligt, besluttedes der atter at optage Skolegjerningen i Genoa, og ved Hjælp af Missionærer og andre, som virkede iblandt Indianerne, lykkedes det at faa til Skolen en Del unge Mænd og Kvinder og ligeledes Børn. Det viste sig snart, at Bygningen, som allerede var opført, var for lille, og der byggedes straks to Træbygninger, en til hver Ende af den gamle, saa Skolen er nu i Form som et H. Bygningerne er 2½ Etage høj og den midterste har et Taarn med Klokke. Landejendommen som tilhører Skolen er ½ Section. Elevantallet er for Tiden 207 af begge Kjøn, i en Alder fra 5 Aar og op til 20. Dernæst er der 14 Befalingsmænd, 3 som udgjør Hovedbestyrelsen: en Præsident, en Superintendent og en Doktor. Skolen er omgjærdet med et Fence, hvor igjennem der findes flere Indgange, som fører til de forskjellige Departementer. Over hver Port er sat en Indskrift, saa Besøgende kan sikre sig ret Vej til Hovedkontoret, hvor man bliver modtaget af en Clerk, af hvem man bliver introduceret til en af de øverste Befalende, som altid er villige til at ledsage een rundt i Skolen.

Dr. McMillen var den, som ledsagede mig rundt i alle Skolens Departementer, og det var i Sandhed interessant at se den Orden og Renlighed der eksisterede, alt var baseret paa militær Præcision. Alle Soveværelser blev hver Morgen rengjort, ventileret og aflaaset, saa ingen fik Anledning til at ligge i Sengene om Dagen. Soveværelserne synes at være temmelig store, de havde fra 16 til 20 Senge hver. Der fandtes 2 Sygestuer, een for hver Kjøn. Skolen havde eget Apothek og Doktor. Foruden et stort Kapel, hvor alle kunde samles, var der en Del Klasserum, og nogle hvór Pigerne gjorde Haandarbejde. I Kjælderetagen var der Kjøkken og Spisestue og endel andre Rum til forskjellige Øjemed. De mindre Børn havde deres Legestuer, Pigerne sine og Drengene ligesaa. De af disse som var istand til at arbejde maatte gjøre saa. Mændene brev Landet til Skolen og et Teglværk, som ogsaa tilhørte Skolen. En Del arbejdede paa Værksteder i Byen hvor de blev oplært i de forskjellige Fag. Kvinderne hjalp til i Kjøkkenet, ogsaa nogle af dem tog Arbejde i Byen hos Syersker. Alle som kan arbejde faar ikke Lov til at gaa ledig. Den største Orden hersker i Skolen, der er Navneopraab 3 Gange om Dagen, og hvis nogen er borte skal de opsøges, har de ingen lovlig Unskyldning bliver de straffede, og ingen maa forlade Skolen uden Orlov. Det er interessant at se disse kraftige Indianersønner spadsere igjennem Byen, to og to som de gjerne gaar. Hvis ikke man vidste at de ere Indianere, vilde det ej være let at se det, hverken paa Klædedragt eller Gebærder. Ligeledes de voksne Indianerdøtre synes at være ligesaa fuldt udviklede som de Hvide.

Der syntes at herske Veltilfredshed blandt dem. De som havde været der i længere Tid betragtede Skolen som sit Hjem, kun to var løben bort fra Skolen sidste Vinter, og man kunde ikke finde dem. Regjeringen har nu besluttet til Efteraaret at bygge en Del til Skolen og indføre Fabriksdrift, saa Indianerne kan blive udviklet i de forskjellige Haandværksfag, da man er kommen til Kundskab om, at han er bedre skikket til at være Haandværker end Farmer. Da de hverken har Lyst til Farming eller ere skikkede dertil, saa vilde det jo ikke være raadeligt at de forlod Skolen uden at blive indsat i en Livsstilling, hvori de kunde ernære sig.

Skoleundervisningen er efter samme Maalestok som Landets almindelige Skoler. Religion faar de ikke mere af en hvad der bliver frit tildelt dem. Præsidenten holder Morgen og Aftenandagt og leder Søndagsskolen hver Søndag; han tilhører den kongregationalistiske Kirke. Byens Præster har Adgang til at holde Gudstjeneste i Skolens Kapel naar de ønsker. Den presbyterianske Præst søgte Regjeringen om Salær for stadig Betjening, hvilket blev ham nægtet.

Med Hensyn til Indianernes Civilisation har der været gjort mange Forsøg. Man har givet dem Land til Farming, bygget Huse og givet dem Avlsredskaber, men ingen Ting faaet ud af det. Derimod, hvor der er blevet oprettet Skoler hvor Børnene ere blevne optagne og undervist, synes det at gaa blomstrende fremad. Det vilde ikke være af Vejen at tage gamle Luthers Ord til Indtægt hvor han siger: „Skal Kristendommen atter hjælpes paa Fode, saa maa man sandelig begynde med Børnene". Dette gjælder ikke alene Kristendom men ogsaa Moraliteten. Og sandelig, hvor ofte gjør det sig ikke gjældende i den civiliserede Verden, ja blandt Børn af den dannede Klasse, ikke blandt Kristi Fornægtere, men ogsaa iblandt Kirkemedlemmer og lige ned til Søndagsskolerne behøves der Reform, og hvis der ikke tages fat for Alvor, hvad vil der da blive af den kommende Slægt.

Korrespondent.

Spar den!

$$

Den Daler, Du har.

Der er hundrede Steder, hvor den kan forødes.
Der er eet Sted, hvor den kan spares.

Wolbach holder saa god Kvalitet af Tøj og saa nye Moder som de andre; men det er

Wolbach alene, som sparer Daleren

for Jer Alle. Varsomme, agtsomme, mistroiske Folk, som skal se før de ville tro, anmodes særlig om at tage i Øjesyn Wolbachs

Godtkjøb i Sommervarer,

der med Hensyn til Kvalitet, Udvalg og smagfulde Mønstre ikke lader sig overtræffe, og som nu med riven de Fart afsættes til rent ud

pengesparende Priser.

Spar een Daler, spar fem Daler, ja spar ti Daler. Det kan jo altsamment blive efter Dit eget Hoved; thi jo mere Du kjøber, desto mere sparer Du, forudsat at Du handler med

S. N. Wolbach, St. Paul, Nebr.

H. W. Campen,

examineret Dyrlæge med Diplom

Har været Militærdyrlæge i Danmark og Regjeringsdyrlæge i Østerig, og er i Besiddelse af de bedste Anbefalinger.

Træffes hos Apotheker Geyler i Grand Island.

Den berømte
Enterprise Vind-Mølle

sælges og sættes op af

P. Søndergaard,

der har sikret sig Eneret til at forhandle denne meget populære og velprøvede Vindmølle i dette County.

Jeg har ogsaa et fuldt Udvalg af alle Slags Farmermaskiner og Redskaber, der anbefales til Farmerne.

P. Søndergaard,
Dannebrög, Nebr.

J. C. Wildbeck,

Uhrmager,

anbefaler sit

Udvalg af Lomme- og Stuenhre.

Dannebrog, = = = = = Neb.

Første
Nationalbank

St. Paul, Nebraska

Autóriseret Kapital	$250,000.00
Beholdnrng og Overskub	60,000.00

Bestyrelse:

A. E. Cady ..... Præsident
N. W. Wells ..... Vice-Præsident
Geo. E. Lean ..... Kasserer

Udfører almindelig Bankforretning. Renter betales paa deponerede Summer. Sælger Veksler, betalbare i alle Verdens større Byer.

J. Pederson,

Merchant Tailor.

Dragter tilskjæres og forfærdiges efter Bestilling.

Dannebrog, ... Nebraska.

F. J. From *M.D.*

Dansk Læge og Chirurg,

Dannebrog, - - - Nebraska.

Kontor: over Posthuset.

Doktor F. R. Horel,
Læge og Kirurg

Graduret fra Rush Med. College, Chicago.

Kontor: 2den Bygning øst fra Jackson & Heinrici's tydske Apothek.

Findes altid paa Kontoret paa Lørdag.

☞ Særlig Opmærksomhed skjænkes Kvinde- og Børnesygdomme.

St. Paul, Neb.

A. N. Scott

Dyrlæge,

Behandler alle Sygdomme og Beskadigelser som alle Dyr ere udsatte for. Kurerer alle helbredelige Kreatursygdomme. Har Midler mod Svinekolera.

Kontor i Chinn's Apothek.

St. Paul, ——— Nebraska

Unge Mand,

Som har fulgt Horace Greeleys Raad og begynder Livet i Vesten, Du trænger til Seletøj for Dine Trækdyr? Nuvel, naar Du ønsker at kjøbe Sligt kom ind og betragt mit nye Værksted, mine nye Varer og maal mine nye Priser med andres.

Spar Dine Heste ved at kjøbe den forbedrede Patent-Collar, som jeg sælger. Jeg er den eneste, der holder denne fortrinlige Artikel.

Glem ikke Stedet: een Dør øst for „Phonographs" Trykkeri.

Deres,
Dick Burnell.